

bibeholde det af Udvalget stillede Vædringsfor-
 forslag, eller man skulde optage det af det ærede
 Medlem stillede, og ved denne Overveelse var
 der Tvivl i Udvalget. Sagen stod dengang
 saaledes, som man vil see af mit Foredrag i
 Rigsdagstidenden Sp. 2190, hvoraf han vil
 kunne see, at jeg aldeles ikke har forandret den
 Anskuelse, som jeg dengang vedkjendte mig. Jeg
 kan aldeles ikke dele den Anskuelse, som er
 bleven udtalt af det ærede Medlem og den
 ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den
 Valgkreds med Hensyn til Betydningen og Virk-
 ningen af det af Udvalgets Fleertal stillede
 Vædringsforslag; med den i formel Henseende
 stete Forandring i hvad der tidligere er fore-
 slaet er dog Tanken den samme, som er ud-
 talt i Udvalgets Betænkning, nemlig at Ve-
 derlaget for Contoirholdsudgifter ikke skal slaes
 fast, men at det skal kunne forandres inden
 Udløbet af den her anførte Tid; den samme
 Tanke er her udtrykt paa en anden Maade,
 idet det hedder i Forslaget, at Loven skal
 „revideres“ inden en vis Tidsfrist, inden
 hvilket en ny Lov maa forelægges Rigsdagen,
 hvorved denne faaer Velighed til at underkaste Be-
 stemmelse om Contoirholdsgodtgjørelserne en
 Revision. Rigsdagen kan altsaa enten stadfæste
 eller forandre Størrelsen af Væderlaget i den
 nye Lov, der bliver den forelagt, og man har
 meent, at denne Bestemmelse blev correctest
 udtrykt derved, at der siges, at Loven skal re-
 videres inden den anførte Tid; kun i det al-
 deles extraordinære Tilfælde, at Lovgivnings-
 magten ikke skulde kunne blive enig eller andre
 aldeles uforudsete Tilfælde skulde indtræffe,
 havde man en Bestemmelse for, hvor store
 Contoirholdsgjørelserne skulde være, medens det
 Ordinaire eller Naturlige vil være, at de nu
 vedtagne Contoirholdsgodtgjørelser ved den nye
 Lov vilde blive enten ligesom stadfæstede eller
 forandrede. Her foreligger altsaa ikke nogen
 Forandring af hvad der findes udtalt i Ud-
 valgets Betænkning. Jeg kan ikke dele den
 Anskuelse, der er blevet udtalt af den ærede
 Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valg-
 kreds, ifølge hvilken man ved at vedtage Ud-
 valgets Fleertals Forslag skulde slaae det fast,
 at de nu ansatte Retsbetjente derved fik et

ikke bleve nedsatte. Jeg vil indbrømme, at den
 omhandlede Bestemmelse i § 6 i Loven af 19de
 Februar 1861, som er bleven citeret af den
 ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te
 Valgkreds og den ærede Rigsdagsmand for
 Bræstø Amts 6te Valgkreds, kan være tvivlsom;
 det kan være tvivlsomt, hvad der skal forståes
 ved Ordene: „Efterat Vacancen har fundet Sted“,
 men hvad man end antager derom, mener jeg,
 at det ligesom følger af Lovens hele Indhold,
 og navnlig Bestemmelsen i § 6, hvori det
 hedder, at den Godtgjørelse, som Embeds-
 manden skal have, skal fastsættes ved Lov, altsaa
 først efterat han har faaet Embedet — at man
 ikke kan slutte saaledes, at han, fordi han ikke
 skal finde sig i Følgen af en Revision af Gagen,
 derfor heller ikke skulde finde sig i Nedsættelsen
 af Contoirholdsgodtgjørelsen ved en Revision.
 Gagen er jo nemlig i Lovens sat til en fast be-
 stemt Størrelse, i Tillid til hvilken han har
 søgt og erholdt Embedet; den er altsaa vis,
 Contoirholdsgodtgjørelsen er derimod vis. Naar
 Loven nu siger, at Bestemmelse om Contoir-
 holdsgodtgjørelse vil blive givet ved Lov, saa
 maa Embedsmændene finde sig i, at han ikke
 faaer Mere end den Størrelse, der heri bliver
 fastsat, og i, hvad Loven ligeledes fastsætter, at
 Størrelsen er Revision underkastet. Dette
 forekommer mig aldeles klart; jeg har slet ikke
 nogen Tvivl om Forholdets rettlige Betskaffenhed
 i saa Henseende. — Hvad det af den ærede
 Indenrigsminister stillede Vædringsforslag an-
 gaaer, skal jeg ikke videre udtale mig derom,
 men jeg skal kun tillade mig at udtale min
 Forundring over, at den ærede Rigsdagsmand
 for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) herom
 har ytret sig i den Retning, hvori han har
 udtalt sig. Det er jo udtrykkelig udtalt i Ud-
 valgets Betænkning, at man ikke, forinden nær-
 mere Oplysning meddeles, kunde fravige det
 Forslag, man har gjort, men efterat man har
 hørt saadanne Oplysninger — og mundtlige
 Oplysninger af den ærede Minister ere for mig
 ligesaa gode som skriftlige — saa er jeg i min
 gode Ret til for mit Vedkommende at erklære,
 at jeg føler mig tilfredsstillet derved, idet jeg
 har henstillet til Udvalgets og Thingets øvrige
 Medlemmer, hvad de ville beslutte sig til. Det
 er en reen subjectiv Opfattelse fra min Side,